

International Journal of Social Sciences

ISSN:2587-2591

DOI Number:<http://dx.doi.org/10.30830/tobider.sayi.26.12>

Volume 10/2

2026 p. 226-249

PIYANO EĞİTİMİNDE ÖĞRENCİLERİN BAĞIMSIZ ÇALIŞMA BECERİLERİNİN GELİŞTİRİLMESİ

DEVELOPMENT OF STUDENTS' INDEPENDENT PRACTICE SKILLS IN PIANO EDUCATION

Nargiz EMİNOVA*

ÖZ

Bu makale, müzik eğitimi sistemi kapsamında piyano eğitimi sürecinde öğrencilerin bağımsız çalışma becerilerinin geliştirilmesine yönelik sorunları incelemektedir. Araştırmanın güncelliği, sanatsal açıdan bağımsız düşünebilen, yaratıcı inisiyatif gösterebilen ve yorumlama kararlarını sorumluluk bilinciyle alabilen icracı müzisyen ve müzik pedagogu yetiştirilmesine yönelik çağdaş mesleki eğitim gereksinimlerinden kaynaklanmaktadır. Çalışmada, icracılık pedagojisi, müzikal düşünmenin geliştirilmesi ve öğrencilerin bağımsız öğrenme etkinliklerinin düzenlenmesine ilişkin ulusal ve uluslararası araştırmalardaki temel yaklaşımlar ele alınarak genelleştirilmiştir.

Makalede özellikle, güzel sanatlar fakültelerinin piyano bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin bağımsız çalışma becerilerinin geliştirilmesine yönelik metodik yaklaşımlar üzerinde durulmaktadır. Analitik, icraya yönelik ve yansıtıcı becerilerin geliştirilmesini amaçlayan çeşitli çalışma biçimleri ele alınmaktadır. Bunlar arasında esere ilişkin özet hazırlama, repertuvarın genişletilmesi, deşifre, polifoni, ensemble ve eşlik çalışmaları ile konser uygulamalarına katılım yer almaktadır. Ayrıca, öğrencinin mesleki özerklik düzeyinin nesnel olarak değerlendirilmesine olanak sağlayacak biçimde, tamamen bağımsız olarak hazırladığı bir eserin final değerlendirme sürecine dâhil edilmesi önerilmektedir.

Çalışmanın uygulamalı bölümü, üç bölümlü formdaki bir piyano minyatürü üzerinden bağımsız çalışma sürecine yönelik metodik önerilerle sunulmaktadır. Bu bölüm, F. Chopin'in Do Diyez Minör Nocturne No. 20 (Op. posth.) eseri örneği üzerinden ele alınmıştır. Sanatsal imge, yapı, doku özellikleri ve müzikal ifade araçlarının aşamalı olarak kavranmasının, bilinçli yorumlama becerisinin gelişimine ve kalıcı icra alışkanlıklarının oluşumuna katkı sağladığı gösterilmektedir.

* Doç. Dr., Erciyes Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Müzik Bölümü,
E-mail: nargizeminova76@gmail.com, ORCID: 0000-0002-0250-1074, Kayseri, Türkiye.

Araştırma sonucunda, bağımsız öğrenme etkinliğinin sistemli bir biçimde organize edilmesinin, geleceğin müzisyeninin mesleki gelişimi için temel koşullardan biri olduğu ortaya konmuştur. Önerilen yöntem, yüksek müzik eğitimi kurumlarında piyano öğretimi uygulamalarında kullanılabilir niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: *Öğrencilerin Bağımsız Çalışması, İcracılık Pedagojisi, Piyano Minyatürü, F. Chopin Nocturne No. 20, Mesleki Gelişim*

ABSTRACT

This article examines the issues related to developing students' independent practice skills within the piano education process in the context of the music education system. The relevance of the research stems from contemporary professional education requirements aimed at training performing musicians and music pedagogues who can think independently from an artistic perspective, demonstrate creative initiative, and make interpretative decisions with a sense of responsibility. The study reviews and synthesizes the main approaches in national and international research concerning performance pedagogy, the development of musical thinking, and the organization of students' independent learning activities.

The study focuses particularly on methodological approaches aimed at developing independent practice skills of students enrolled in the piano departments of faculties of fine arts. Various practice formats designed to develop analytical, performance-oriented, and reflective skills are examined. These include preparing summaries of musical works, expanding the repertoire, sight-reading, polyphony, ensemble and accompaniment studies, as well as participation in concert activities. In addition, it is recommended that a work prepared entirely independently by the student be included in the final evaluation process, in a way that allows for an objective assessment of the student's level of professional autonomy.

The practical section of the article is presented with methodological suggestions for the independent practice process, using a three-part piano miniature as an example. This section is examined through the case of F. Chopin's Nocturne No. 20 in C-sharp Minor (Op. posth.). It is demonstrated that the gradual comprehension of artistic imagery, structure, textural characteristics, and musical expressive devices contributes to the development of conscious interpretative skills and the formation of lasting performance habits.

As a result of the research, it was found that the systematic organization of independent learning activities constitutes one of the fundamental conditions for the professional development of future musicians. The proposed method is suitable for use in piano teaching practices at higher music education institutions.

Keywords: *Students' Independent Practice, Performance Pedagogy, Piano Miniature, F. Chopin Nocturne No. 2, Professional Development*

Giriş

Günümüz müzik eğitimi koşullarında, yalnızca müzik eserlerini profesyonel düzeyde yorumlayabilen değil, aynı zamanda toplumun kültürel yaşamına aktif olarak katılan, sanatsal değerlerin oluşumuna katkıda bulunan ve çağdaş müzik sanatının gelişiminde rol

üstlenen icracı müzisyenlerin yetiştirilmesi özel bir önem kazanmaktadır. Bununla birlikte, yükseköğretim kurumları, yaratıcı süreci organize edebilen, öğrencilerin sanatsal etkinliklerini yönlendirebilen ve pedagojik rehberlik sağlayabilen müzik pedagogları yetiştirme görevini de üstlenmektedir.

Bu bağlamda, özellikle güzel sanatlar fakültelerinin piyano bölümlerinde, mesleki eğitim sürecinde icracılık, pedagojik ve yaratıcı bileşenlerin bir araya geldiği bir ortamda, yükseköğretim sanat kurumlarında öğretim sürecinin amaçlara uygun olarak düzenlenmesi giderek daha büyük bir önem kazanmaktadır. Piyano öğrencilerinin eğitimi, yalnızca teknik ustalığın geliştirilmesini değil, aynı zamanda düşünsel bağımsızlığın, sanatsal girişimciliğin, müzikal materyal üzerinde bilinçli bireysel çalışma becerisinin ve yaratıcı etkinliğin geliştirilmesini de kapsamaktadır. Bu nitelikler, geleceğin müzisyeni ve eğitimcisinin mesleki oluşumunun temelini oluşturmaktadır.

Mesleki hazırlık sistemi içerisinde piyano dersi, müzik eğitiminin bütünleştirici bir disiplini olarak özel bir yere sahiptir. Dersin önemi, icracılık pratiğini, kuramsal bilgileri ve pedagojik becerileri ortak bir eğitim alanında birleştirmeye imkân tanıyan geniş disiplinlerarası bağlantılarla belirlenmektedir. Dersin bütüncül niteliği, öğrencilerin farklı dönem, üslup ve türlere ait solo repertuarı öğrenmeleri ile sanatsal düşünmenin, icra kültürünün ve stil bilincine dayalı işitsel algının geliştirilmesi sonucunda ortaya çıkmaktadır. Bunun yanı sıra, ensemble çalışmaları öğrencilerin birlikte çalma, denge kurma ve müzikal dokuyu çok sesli gelişim içinde algılama becerilerini geliştirmektedir.

Eğitim sürecinin ayrılmaz bir parçasını, eserlerin genel kavrayışa dayalı öğrenilmesi ve deşifre becerilerinin geliştirilmesi oluşturmaktadır. Bu süreç, hızlı müzikal düşünmenin, içsel işitmenin, icra koordinasyonunun ve yeni repertuarın bağımsız biçimde öğrenilmesine yönelik yetkinliğin gelişmesine katkı sağlamaktadır. Öğrenci, müzikal materyali analiz etmeyi, onun sanatsal ve teknik özelliklerini belirlemeyi, çalışma sürecini planlamayı ve bağımsız icra kararları almayı öğrenmektedir.

Piyano derslerinde yürütülen bireysel ders modeli, öğrencilerin bilişsel etkinliğinin harekete geçirilmesi ve yaratıcı bağımsızlıklarının geliştirilmesi açısından elverişli bir eğitim ortamı oluşturmaktadır. Bir eser üzerinde çalışma süreci, müzikal metnin bilinçli analizini, yorumlama çözümlerinin araştırılmasını ve eğitim sürecine karşı sorumluluk bilincinin geliştirilmesini kapsamaktadır. Mesleki eğitimin önemli bileşenlerinden biri de öğrencilerin üniversite içindeki öğrenci konserleri, bölüm etkinlikleri ve çeşitli konser programlarının yanı sıra üniversite dışındaki sahne ortamlarında gerçekleştirdikleri bağımsız konser-icra pratiğidir.

Konser etkinliği, öğrenciden hazırlık sürecinin tüm aşamalarında bağımsızlık göstermesini gerektirir ve bu sürecin temel aşamaları repertuar seçimi, çalışma sürecinin planlanması ile sanatsal tasarımın sahne üzerinde gerçekleştirilmesini kapsamaktadır. Hazırlık sürecinde öz-düzenleme, kendi icrasını eleştirel biçimde değerlendirme ve yorumlama kararlarını yeniden gözden geçirme becerileri gelişmektedir. Sahne

performansı, sahne hâkimiyetinin, sanatsal ifade gücünün, icra özgüveninin ve geleceğin müzisyen-eğitimcisi için gerekli olan iletişim becerilerinin gelişmesine katkı sağlamaktadır.

İcracı ve analitik etkinliklerin bütünleştirilmesi özel bir pedagojik önem taşımaktadır. Konser performansları kısa üslup ya da tarihsel-kuramsal açıklamalarla desteklenebilirken, bilimsel sunumlar ve metodik bildiriler müzikal örneklerle zenginleştirilebilmektedir. Bu bütünleşik yaklaşım, sanatsal sürecin daha derin kavranmasına katkı sağlamakta, yorumlama kararlarının gerekçelendirilmesi becerisini geliştirmekte ve kuramsal bilgi ile icra pratiği arasında güçlü bir bağ kurulmasına imkân tanımaktadır. Öğrencilerin konser uygulamalarına düzenli olarak katılması, yaratıcı inisiyatifleri teşvik etmekte, mesleki gelişime yönelik motivasyonu güçlendirmekte ve bireysel icra üslubunun oluşumuna katkı sağlamaktadır. Bu süreç aynı zamanda öğretmene öğrencilerin mesleki gelişim dinamiklerini izleme ve eğitim sürecini onların bireysel yaratıcı potansiyelleri doğrultusunda düzenleme imkânı sunmaktadır.

Bu bağlamda, çağdaş müzik eğitimi koşullarında icracılık alanındaki öğrencilerin yaratıcı bağımsızlığının geliştirilmesi sorunu özel bir önem kazanmaktadır. Piyanist yetiştirme süreci yalnızca teknik ve icraya yönelik becerilerin kazanılmasını değil, aynı zamanda bağımsız sanatsal düşünmenin geliştirilmesini, müzikal materyal üzerinde bilinçli çalışma alışkanlığının oluşmasını ve farklı pedagojik ile konser-icra ortamlarında mesleki sorunları çözmeye hazır bireyler yetiştirilmesini de kapsamaktadır. Bu durum, güzel sanatlar fakültelerinin piyano bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin bağımsız çalışma becerilerinin geliştirilmesine yönelik etkili pedagojik yaklaşımların araştırılmasını gerekli kılmaktadır.

Araştırmanın güncelliği, piyano sınıfında yürütülen eğitim sürecinin, kendini geliştirebilen, yaratıcı açıdan etkin ve mesleki açıdan esnek bir uzman yetiştirme hedefi doğrultusunda geliştirilmesi gerekliliğinden kaynaklanmaktadır. İcracılık eğitimi, müzik pedagojisi ve öğrencilerin bağımsız çalışma süreçlerinin düzenlenmesi konularına ilişkin çok sayıda bilimsel çalışma bulunmasına rağmen, geleceğin piyanistlerinde bağımsızlığın bütüncül biçimde geliştirilmesi sorunu güncelliğini ve uygulamadaki önemini korumaktadır. Araştırma kapsamında, müzik icrası eğitimi, yaratıcı düşünmenin geliştirilmesi ve müzisyenin mesleki oluşumuna yönelik pedagojik koşulları ele alan yerli ve yabancı araştırmacıların çok sayıda çalışması incelenmiş ve analiz edilmiştir.

Çalışmanın amacı, güzel sanatlar fakültelerinin piyano bölümlerinde yürütülen eğitim sürecinde öğrencilerin bağımsız çalışma becerilerinin geliştirilmesine yönelik yöntemin kuramsal olarak temellendirilmesi ve uygulamaya dönük biçimde geliştirilmesidir.

Araştırmanın bilimsel yeniliği, mevcut pedagojik yaklaşımların analizi temelinde, öğrencilerin bağımsızlığını geliştirmeye yönelik icracılık, araştırma ve konser-yaratıcı etkinlikleri bütünleşik bir eğitim sistemi içerisinde bir araya getiren bir metodolojinin önerilmesi ve sistematik biçimde yapılandırılmasında yatmaktadır. Sunulan yöntem,

öğrencilerin bilişsel etkinliğini artırmayı, yaratıcı inisiyatiflerini geliştirmeyi ve bağımsız mesleki çalışma becerilerinin kalıcı biçimde oluşmasını hedeflemektedir.

Çalışmanın uygulamaya yönelik önemi, önerilen metodik yaklaşımların mesleki müzik eğitimi sistemi içerisinde uygulanabilir olmasından kaynaklanmaktadır. Geliştirilen yaklaşımlar, yükseköğretim kurumlarında görev yapan piyano öğretim elemanları tarafından, bağımsız çalışabilen, yaratıcı düşünebilen icracı müzisyen ve geleceğin müzik pedagoğu yetiştirmeye yönelik eğitim süreçlerinin düzenlenmesinde kullanılabilir niteliktedir.

1. Piyano Öğrencilerinde Bağımsız Çalışma Becerilerinin Geliştirilmesine Yönelik Yöntemler

Günümüz koşullarında müzik alanındaki öğrencilerin mesleki eğitim sistemi, giderek daha fazla bağımsız sanatsal ve pedagojik faaliyet yürütebilme becerisinin geliştirilmesine yönelmektedir. Güzel sanatlar fakültelerinin piyano bölümlerinde öğrenim gören öğrenciler açısından bu hedef özel bir önem taşımaktadır, çünkü piyano yalnızca bir icra disiplini olmayıp aynı zamanda müzisyenin mesleki düşünme biçimini şekillendiren evrensel bir araçtır.

“Günümüz toplumunda öğrencilerin piyano müziği eğitimi giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Bu, sadece öğrencilerin müzik okuryazarlığını ve estetik yeteneklerini geliştirmekle kalmaz, aynı zamanda onların zihinsel gelişimlerine ve duygusal ifadelerine de katkıda bulunur. Ancak, uygulamalı öğretim sürecinde, piyano çalışmasının düşük verimliliği, öğrencilerin piyano öğrenimindeki etkisini sınırlayan temel sorun haline gelmiştir. Birçok öğrenci net bir planlama yapmamakta, zamanını mantıklı bir şekilde düzenlemekte zorlanmakta ve sürekli olarak odaklanma ve motivasyonu korumakta güçlük çekmektedir, bu da piyano pratiğinin etkisini önemli ölçüde azaltmaktadır. Aynı zamanda, öğrencilerin kendi öğrenimlerini planlaması, izlemesi ve ayarlamasını vurgulayan bir öğrenme modeli olarak Öz Düzenlemeli Öğrenme, eğitim alanında yaygın olarak incelenmektedir. Bu yöntem, öğrencilerin öznel inisiyatifini harekete geçirebilir ve onların öğrenme sürecine daha aktif katılmalarını sağlayabilir. Öz Düzenlemeli Öğrenme, öğrencilerin piyano müziği eğitimine dahil edildiğinde, piyano çalışmasının mevcut durumunu ve verimliliğini artırması beklenmektedir. Bu nedenle, Öz Düzenlemeli Öğrenmenin öğrencilerin piyano eğitimi sırasında piyano çalışma verimliliği üzerindeki etkisini araştırmak büyük pratik öneme sahiptir” (Yang, 2025).

Mevcut ders programlarının analizi, eğitim sürecinin çoğunlukla öğretmenin doğrudan rehberliği altında yürütüldüğünü göstermektedir. Bu durum, öğrencilerin bir müzik eserini bağımsız olarak öğrenme becerilerini hedefli bir şekilde geliştirme olanaklarını sınırlamaktadır. Oysa öğrencinin repertuvar üzerinde bağımsız çalışmayı organize etme,

müzikal metni analiz edebilme ve yorumlama kararları alma yeteneği, mesleki olgunluğunun önemli bir göstergesidir.

H. Neuhaus'a göre, pedagogun en temel görevlerinden biri, öğrencide öyle bir bağımsızlık düzeyi geliştirmektir ki, sürekli pedagojik gözetim ihtiyacı ortadan kalksın. Müzisyen-pedagog, gerçek ustalığın, öğrencinin düşünme bağımsızlığını, çalışma yöntemlerini ve kendini tanıma ile sanatsal hedeflere ulaşabilme becerisini kazandığı noktada başladığını vurgulamaktadır (Neuhaus, 1987, s. 147).

Shapov'un belirttiği üzere, bağımsız çalışma becerilerinin geliştirilmesi, öğrencinin yalnızca sanatsal görevleri değil, aynı zamanda eserin üzerinde çalışma mantığını da kavradığı bir ders organizasyonunu gerektirir. Bu süreçte öğretmen, sadece hataları kontrol eden biri değil, öğrencinin hataları bağımsız olarak keşfetmesini ve düzeltmesini sağlayacak ortamı hazırlayan, öğrenme sürecini yönlendiren kişi konumundadır (Shapov, 2002, s. 70).

“Çalgı başında bağımsız çalışma, temel piyano sınıfında öğrenimin başarısı için gerekli bir koşuldur. Öte yandan, bireysel hazırlık sürecinin etkinliği, müzik materyalinin kalıcı biçimde pekiştirilmesine bağlıdır. Büyük miktarda bilgiyi yalnızca öğretmenle sınıfta gerçekleştirilen dersler aracılığıyla işlemek ve pekiştirmek zordur, çünkü bu dersler haftada 1–2 saat ile sınırlıdır. Bu nedenle, her gün aktif bir biçimde yürütülen bağımsız bilişsel etkinlikler gereklidir. Bu etkinlikler, öğretmenle yapılan derslerde işlenen materyalin bilinçli olarak tekrar edilmesine yönelik olmalıdır” (Falatyuk, 2023, s. 4).

Bu bağlamda, eğitim sürecine özel bağımsız icra etkinliklerinin dahil edilmesine yönelik metodik yaklaşımların geliştirilmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Bu hedefe ulaşmanın etkili yollarından biri, öğrencinin eser üzerinde çalışmanın tüm aşamalarında doğrudan öğretmen eşliğinde olmadan hazırladığı performansın nihai değerlendirme sistemine dahil edilmesidir. Bu çalışma biçimi, öğrencinin mesleki becerilerinin ne ölçüde geliştiğini, yaratıcı düşünme düzeyini ve edinilen bilgileri bağımsız biçimde uygulama hazırbulunuşluğunu ortaya koymaya imkân tanımaktadır.

Falatyuk'a göre, bağımsız müzik çalışması becerilerinin geliştirilmesi, öğrencinin bağımsızlık düzeyi dikkate alınarak aşamalı biçimde gerçekleştirilmelidir ve müzikal etkinlik sürecine yönelik kalıcı ilgiyi geliştirmeyi hedeflemelidir (Falatyuk, 2023, s. 3).

Önerilen yöntemde, piyanist öğrencilerin bağımsız çalışma becerilerini geliştirmede icra etkinliğinin analitik açıdan desteklenmesi özel bir önem taşımaktadır ve bu yaklaşım, bir müzik eserini çalışmaya yönelik bilinçli, mesleki olarak gerekçelendirilmiş bir tutumun oluşmasını hedeflemektedir. Bu sürecin önemli bir aşamasını, öğrencinin bağımsız olarak incelediği esere ilişkin bir özet hazırlaması yoluyla müzikal metnin analitik olarak kavranması oluşturmaktadır. Özet, klasik bir ders ödevi olarak değil, geleceğin müzisyeninde mesleki düşünme becerilerini geliştiren etkili bir araç olarak ele alınmaktadır. Özet üzerinde çalışma, öğrencilerin bilimsel ve metodik kaynaklara

başvurmasını teşvik etmekte, müzik teorisi ile ilgili bilgilerin sistematik biçimde düzenlenmesine katkıda bulunmakta ve eseri sanatsal, üslup ve pedagojik açılardan analiz etme yeteneğini kazandırmaktadır. Bu yaklaşım, hem icracılık pratiğinde hem de ileriki pedagojik çalışmalarda gerekli olan bilinçli repertuvar çalışması becerilerinin geliştirilmesine yardımcı olmakta ve mesleki eğitimin icracılık, analitik ve pedagojik bileşenlerinin bütünleşmesini sağlamaktadır. Özet hazırlama süreci, eserin bütüncül bir şekilde kavranmasını hedeflemekte ve eserin incelenmesine ilişkin birbirine bağlı çeşitli yönlerin sırasıyla ele alınmasını gerektirmektedir. Öncelikle öğrenci, eserin yaratıldığı tarihsel ve kültürel bağlama yönelmekte ve bestecinin yaratıcı biyografisi, dönemin özellikleri ile eserin ait olduğu türün evrimi hakkında bilgi edinmektedir. Bu analitik yaklaşım, bestecinin sanatsal niyetinin temellerini daha derinlemesine anlamayı, öğrencinin kültürel ufkunu genişletmeyi ve bilinçli bir icra yorumlaması için sağlam bir temel oluşturmayı sağlamaktadır.

Bir sonraki aşama, eserin sanatsal içeriğinin analiz edilmesidir. Öğrenci, müzikal imgelerin karakterini, gelişimini ve içsel dramaturjisini belirlemekte, müziğin duygusal ve anlam yönelimlerini ortaya koymaktadır. Aynı zamanda eserin üslup ve tür özellikleri incelenmekte olup, bu durum eserin bestecinin genel yaratımdaki ve müzik tarihindeki yerinin belirlenmesine imkân tanımaktadır. Eserin kompozisyonel yapısının incelenmesine de önemli ölçüde dikkat verilmelidir. Form analizi, öğrencinin müzikal gelişimin mantığını, bölümler arasındaki ilişkileri, doruk noktalarını ve tematik organizasyon özelliklerini kavramasına yardımcı olmaktadır. Paralel olarak, müzik dilinin unsurları – armoni, doku, ritim, dinamik ve artikülasyon düzeni incelenmekte ve bu da icracılık görevlerinin daha derin bir şekilde anlaşılmasına katkı sağlamaktadır.

“Metnin öğrenilmesi sürecinde, müzik eserinin yapısının kavranması eşlik etmelidir. Başlangıçta, metinle ilk tanışmada yapıyı anlamak yalnızca eserin genel ‘silüetini’ kavramak şeklinde olurken, metnin ilerleyen aşamalarda öğrenilmesiyle yapının (bölümler, cümleler vb.) derinlemesine anlaşılması sağlanmaktadır. Bu durum, eserin formunu anlamada bir dayanak oluşturmakta, nota metninin daha iyi öğrenilmesine katkıda bulunmakta ve sanatsal imgenin daha doğru biçimde oluşturulmasını sağlamaktadır” (Falatyuk, 2023, s. 9).

“Orijinal metin üzerinde derin ve dikkatli çalışma, farklı boyutlara sahiptir. Bir yandan, nota metnindeki tüm detayların titizlikle analiz edilmesi, bunların anlam ve içerik derinliğinin kavranması, bestecinin tüm icra talimatlarının tarihsel gelenekler ve ilgili dönemin stilistik kuralları ile ilişkilerinin anlaşılması son derece önemlidir. Öte yandan, öğrenciye besteciye ait yorum notları ile editör notlarını ayırt edebilme becerisinin kazandırılması gerekmektedir” (Stepanova, 2014, s. 68).

“Bağımsız çalışmada, incelenen materyalin metniyle sürekli bir ‘etkileşim’ içinde olmak büyük önem taşımaktadır. Müzikal metni çalışırken, öğrenci eserin karakterini, içeriğini ve formunu aşamalı olarak kavramaktadır. Eserin nota kaydının analizi, üzerinde

yapılacak sonraki çalışmaların yönünü büyük ölçüde belirlemektedir” (Larina, 2012, s. 4).

Sonraki aşama, eserin sanatsal olarak icrasını gerçekleştirmek için gerekli icracılık araçlarının analizini içermektedir. Öğrenci, teknik zorlukları, bunların üstesinden gelme yöntemlerini, ses üretimi, pedallama, cümleme ve müzikal formun icra sürecinde oluşturulma özelliklerini belirlemektedir. Bu şekilde, analitik düşünme ile pratik icracılık etkinliğini birleştirme becerisi gelişmektedir. Önemle vurgulanmalıdır ki, analiz nesnesi yalnızca solo piyano eseri değil, aynı zamanda eşlik ya da topluluk partisi de olabilir. Repertuvar olanaklarının genişletilmesi, öğrencinin mesleki çok yönlülüğünün gelişmesine katkıda bulunur ve temel uzmanlığına özgü özelliklerin göz önünde bulundurulmasını sağlar.

Bununla birlikte, bu yaklaşımın uygulanması öğrencilerin özellikleriyle doğrudan ilişkilidir, çünkü güzel sanatlar fakültelerinde piyano öğretim pratiği, öğrencilerin başlangıç seviyelerinin oldukça çeşitli olduğunu göstermektedir. Aynı ders grubunda farklı icracılık deneyimlerine, çalgı hâkimiyet düzeylerine ve müzik teorisi bilgisine sahip öğrenciler bulunabilir. Bu durum, eğitim sürecinin esnek bir şekilde, öğrencilerin bireysel olanaklarına göre ve mesleki gelişimlerini aşamalı biçimde destekleyecek şekilde organize edilmesini gerektirmektedir. Öğretmenlerin çalışmalarında özellikle icracılık becerileri yeterince gelişmemiş öğrencilere dikkatle yaklaşması gerekmektedir. Bu durumda temel görev, eğitim içeriğini basitleştirmek değil, belirlenen eğitim hedeflerini uygun zorluk seviyesinde gerçekleştirmeyi sağlayacak erişilebilir pedagojik araçları bulmaktır. Farklılaştırılmış yaklaşım, öğrencinin bireysel ve mesleki özelliklerine dayalı repertuvar ve çalışma yöntemleri aracılığıyla motivasyonun korunmasını ve öz güven gelişimini desteklemektedir.

Eğitim sürecinin etkinliğini artırmanın önemli koşullarından biri, uygulamalı müzik materyalinin kapsamının genişletilmesidir. Sınırlı sayıda eser üzerinde çalışmak, öğrencinin dar bir repertuvara odaklanmasına ve icracılık gelişiminin yavaşlamasına neden olabilir. Bu nedenle, farklı çalışma biçimleriyle ek repertuvarın dahil edilerek eser listesinin genişletilmesi önerilmektedir. Önerilen metodik yaklaşım, bazı eserlerin derinlemesine incelenmesi ile bir dizi eserin tanıtıcı çalışması formatında öğrenilmesini birleştirmeyi öngörmektedir. Bu ilke, birden fazla pedagojik amacın aynı anda gerçekleştirilmesini sağlamaktadır. Bir yandan, sanatsal yorum ve teknik mükemmellik üzerinde ayrıntılı çalışmaya devam etme olanağı sağlanırken, diğer yandan, öğrencinin daha geniş bir müzik stili, tür ve besteci bireyselliği yelpazesıyla tanışabilmesi için gerekli koşullar oluşturulmaktadır. Eserlerin tanıtıcı çalışması, nota metnini hızlı okuma, doku içinde yön bulma, formu ve müziğin stilistik özelliklerini anlama becerilerinin gelişmesine katkı sağlamaktadır. Öğrenci, çalışma süresini rasyonel bir şekilde planlamayı, öncelikli görevleri belirlemeyi ve bunları çözmenin yollarını bağımsız olarak seçmeyi öğrenmektedir. Zamanla gelişen hızlı repertuvar öğrenme becerisi, modern müzisyenler ve pedagoglar için önemli bir mesleki nitelik olarak kabul edilmektedir.

Repertuvar pratiğinin genişletilmesi, öğrencilerin müzik-estetik gelişimi üzerinde de olumlu bir etki yaratmaktadır. Çeşitli sanatsal imgeler, icracılık gelenekleri ve stil yönelimleri ile tanışmak, daha geniş bir sanatsal ufkun oluşmasına, işitme kültürünün gelişmesine ve bireysel icracılık zevkinin oluşmasına katkı sağlamaktadır. Ayrıca, çok sayıda eser üzerinde çalışma, öğrencinin yaratıcı inisiyatifini teşvik eder ve bağımsız çalışmaya olan ilgiyi artırmaktadır.

Piyano öğrencilerinin eğitiminde ileriye dönük bir geliştirme yönü, ders repertuvarına orkestral eserlerin dört el piyano düzenlemelerinin dahil edilmesi olarak görülmektedir. Bu tür müzik materyali, öğrencinin karşısına çıkan sanatsal ve icracılık görevlerini önemli ölçüde genişletir, çünkü yalnızca piyano dokusunu değil, aynı zamanda eserin temelini oluşturan orkestral sesi de kavramasını gerektirir. Orkestral müziğin düzenlemeleri üzerinde çalışmak, sözde “orkestral işitme” becerisinin gelişimine katkı sağlar ve öğrencinin müzik dokusunu çok boyutlu olarak algılama, tını çizgilerini ayırt etme ile piyano sesini senfonik orkestranın enstrümantal renkleriyle zihinsel olarak ilişkilendirme yeteneğini geliştirmektedir. Öğrenci, piyano aracılığıyla farklı tını özelliklerini aktarmayı ve yaylı, üflemliler ile vurmali çalgıların seslerini taklit etmeyi öğrenir, bu durum da icracılık düşüncesini önemli ölçüde zenginleştirir. Piyano düzenlemelerini icra etmek, partiyon düşüncesini daha derin anlamayı, orkestral dokunun içsel işitme becerilerini geliştirmeyi ve müzik bütününde bireysel seslerin işlevsel rolünü kavramayı sağlamaktadır. Bu durum, ensemble müziği, eşlik ve pedagojik uygulamalarla ilgili sonraki mesleki faaliyetler üzerinde de olumlu etki yaratmaktadır.

Bunun yanı sıra, orkestral düzenlemelerin repertuvara dahil edilmesi, öğrencilerin repertuvar ufkunu genişletir. Piyano pratiği aracılığıyla senfonik, opera ve bale müziği ile tanışmak, öğrencinin başka koşullarda doğrudan icracılık deneyimi kazanamayabileceği eserleri yakından tanımasına olanak tanımaktadır. Bu durum, farklı dönemlerin ve yönelimlerin müzik mirasına olan ilgiyi artırır ve dünya müzik kültürünün stil çeşitliliği hakkında daha geniş bir anlayış oluşturur. Metodolojik açıdan önemlidir ki, bu tür bir repertuvar çalışması, öğrenciyi icracılık çözümlerini bağımsız olarak aramaya teşvik etmektedir. Öğrenci, dokuyu analiz etmek, öncü çizgileri belirlemek ve orkestral efektleri piyano aracılığıyla aktarma yollarını bulmak zorunda kalmaktadır, bu da yaratıcı inisiyatifin ve mesleki bağımsızlığın gelişmesine katkıda bulunmaktadır. Orkestral eserlerin dört el piyano düzenlemelerinin eğitim sürecinde kullanılması, öğrencilerin ses ve sanatsal düşünce kapasitesini genişletmekte, bütüncül bir icracılık deneyiminin oluşmasına katkı sağlamakta ve piyano eğitimini müzisyenin gelecekteki mesleki faaliyetleriyle güçlendirmektedir. Bu repertuvar, öğrencilerin müziksel hayal gücünü, icracı ifadelerini ve bağımsız yaratıcı çalışmalarını geliştirmeye yönelik önemli bir metodik kaynak haline gelmektedir.

Piyano dersinde öğrencilerin bağımsızlık becerisinin geliştirilmesi sorunu ele alınırken, nota metnini deşifre etme becerisinin geliştirilmesine de özel önem verilmelidir. “Müzikal deşifre, zihnin ve bedenin karmaşık işlemler gerçekleştirdiği çok boyutlu bir

süreçtir” (Öztutgan & Akbulut, 2019, s.65). Bu tür icracılık etkinliği, müzisyenin farklı müzik çalışmalarına yönelik pratik hazırlığıyla doğrudan bağlantılı olduğundan, mesleki eğitimde önemli bir yere sahiptir. Geleceğin kültür alanındaki uzmanları için nota metnini deşifre etme becerisi, başarılı pedagojik, korrepetisyon ve topluluk çalışmalarının gerekli bir koşulu hâline gelmektedir.

“Piyano eğitiminde öğrencilerin bağımsız çalışmaları pratiğinde, nota metnini deşifre etme gibi etkinlik biçimlerinin daha aktif olarak benimsenmesi gerekmektedir... Bu, müzik ufkunun genişlemesine, müzisyenin ilerideki mesleki çalışmalarında gerekli olan becerilerin kazanılmasına ve duyguyu zenginleşmesine katkı sağlamakta, ayrıca entelektüel faaliyetlerin etkinleşmesi için elverişli koşullar yaratmaktadır” (Stepanova, 2014, s. 69).

Nota metnini deşifre etme becerisinin geliştirilmesine yönelik metodik yaklaşım, birbirine bağlı bir dizi yeteneğin oluşumunu öngörmektedir. Öğrenci, nota metnini önceden gözle taramayı, tonaliteyi, metroritmik yapıyı, doku özelliklerini ve olası teknik zorlukları belirlemeyi öğrenmektedir. Bu ön hazırlık, analitik düşüncenin gelişmesine katkı sağlamakta ve çalmaya başlamadan önce içsel bir icra planı oluşturmayı kolaylaştırmaktadır.

“Öğrencilerin bağımsız çalışmaları sürecinde etkinliğin artırılması amacıyla, nota metnini deşifre etme ve eserlerin taslak çalışması gibi etkinliklerin daha aktif olarak uygulanması gerekmektedir. Önde gelen müzisyen-pedagoglar H. Neuhaus, L. A. Barenboim, M. Kogan ve diğerleri, nota metnini deşifre etme müzisyenin günlük bağımsız çalışmasının belirli bir parçasını oluşturması gerektiğini savunmuşlardır. Fransız piyano okulunun seçkin ustası A. Cortot ise, her öğrencinin günlük çalışmalarını, kullanılan zaman çizelgesine göre dağıtmanın gerekli olduğunu; alıştırmalar, etütler, eser ve deşifre etme şeklinde planlamayı önermiştir. L. A. Barenboim’e göre taslak çalışması, nota metnini deşifre etme eseri tam anlamıyla öğrenme arasında ara bir öğrenme biçimi olarak nitelendirilebilecek özel bir çalışma türüdür” (Falatyuk, 2023, s. 9).

Sürekli müzikal hareket yetisinin kazandırılması büyük önem taşımaktadır. Nota metnini deşifre etme sürecinde öncelik, bireysel hataların düzeltilmesinden ziyade, temponun ve müziksel gelişim mantığının korunmasına verilmektedir. Bu yaklaşım, icracılıkta dayanıklılığı ve yeni müzikal bilgiyi hızla benimseme yeteneğini geliştirmekte; bu özellikle topluluk müziği ve pedagojik uygulamalarda önemlidir. Düzenli olarak deşifre çalışmaları, içsel işitme, işitsel ve motor temsil koordinasyonu gelişimine katkıda bulunmakta ve müzik metnini algılama hızını artırmaktadır. Zamanla, öğrenci müzik materyalini ayrı sesler olarak değil, bütüncül intonasyon ve doku yapılarıyla algılamaya başlamaktadır; bu da yeni repertuvarın öğrenilme sürecini önemli ölçüde hızlandırmaktadır. Vurgulanması gerekir ki, deşifre yalnızca teknik bir işlev değil, aynı zamanda yaratıcı bir işlev de görmektedir. Bu yöntem, müziksel sezgiyi, icracılık düşüncesinin esnekliğini ve anlık yorum yapabilme yeteneğini geliştirmektedir. Öğrenci,

stil, tür ve icracılık gelenekleri bilgisine dayanarak, gerçek zamanlı olarak sanatsal kararlar almayı öğrenmektedir. Bu çalışma biçiminin düzenli ders sistemine dahil edilmesi, öğrencinin bağımsızlık kazanmasını destekler.

Böylece, deşifre becerisinin geliştirilmesi, piyano öğrencilerinin bağımsız çalışma yetisinin kazandırılmasına yönelik metodolojinin önemli bir bileşenini oluşturmaktadır. Bu beceri, geleceğin uzmanının müzik mesleğinin gerçek koşullarına pratik hazırlığını sağlar, icracılık olanaklarını genişletir ve müzisyenin mesleki hareketliliğinin temellerini güçlendirir. Öğrenim sürecinde kazanılan bağımsız çalışma becerileri, daha ileri düzeyde uygulamalı deneyim gerektirir ve etkinliklerinin objektif olarak değerlendirilmesi önemlidir.

Geleneksel bitirme değerlendirme biçimleri olan sınav ve notlandırmanın yanı sıra, öğrencilerin bağımsız çalışmalarının sonuçlarını değerlendirmek için etkili bir yöntem, piyano bölümünün konser faaliyetlerine katılımları olabilir. Konser performansı, öğrencinin hazırlık düzeyini, mümkün olduğunca gerçek mesleki pratiğe yakın koşullarda inceleme imkânı sunmaktadır; burada yalnızca eserin teknik olarak öğrenilmiş olması değil, aynı zamanda müzik materyalini bağımsız olarak sanatsal şekilde gerçekleştirme becerisi de test edilmektedir. Halka açık icra, öğrenciden yüksek düzeyde içsel organizasyon, sorumluluk ve kazandığı becerileri öğretmenin doğrudan desteği olmadan kullanabilme yetisi gerektirmektedir. Ders çalışmasından farklı olarak, konser durumu icracının süreci bağımsız olarak yönetmesini öngörür; bu da profesyonel bağımsızlık seviyesinin objektif bir göstergesi hâline gelmektedir.

Piyano bölümünün konserlerine katılım, aynı zamanda hem denetleyici hem de geliştirici işlevler görmektedir. Bir yandan öğretmen, öğrencinin bireysel çalışmalarının sonuçlarını, yorumlarının anlaşılabilirlik derecesini, sahne kültürü düzeyini ve halka açık performanslara hazırlığını değerlendirme imkânı bulmaktadır. Diğer yandan öğrenci, dinleyici ile sanatsal iletişim deneyimi kazanmakta, sahne heyecanını aşmayı öğrenmekte, dikkatini yoğunlaştırmakta ve konser sırasında müziksel bütünlüğü koruma becerisi geliştirmektedir. Özellikle önemli olan nokta, konserin uzun süreli bağımsız hazırlığın bir sonucu olmasıdır. Öğrenci program üzerinde çalışmayı kendi başına planlamakta, çalışma zamanını dağıtmakta, kendi icracılık zorluklarını analiz etmekte ve bunları aşma yolları aramaktadır. Bu şekilde, konser pratiği, ileri düzey mesleki gelişim için gerekli olan öz-denetim ve refleksiyon becerilerinin gelişmesine katkı sağlamaktadır.

Bireysel performansların yanı sıra tematik konserler ve farklı uzmanlıklardaki öğrencilerin ortak projeleri de önemli bir rol oynamaktadır. Bu tür etkinlikler, eğitim ortamını genişletmekte, yaratıcı iş birliği atmosferi yaratmakta ve icracılık deneyimi paylaşımını teşvik etmektedir. Sınıf arkadaşlarının performanslarını gözlemlemek de profesyonel eğitimin önemli bir unsuru olarak, eleştirel dinleme ve icrayı analitik değerlendirme yetilerini geliştirmektedir. Vurgulanması gerekir ki, konser faaliyeti, geleneksel değerlendirme biçimlerinden daha kapsamlı bir şekilde öğrenme sonuçlarını

değerlendirmeye olanak tanımaktadır. Burada, sanatsal olgunluk, icracılık girişimciliği, bağımsız yorum kararları alma ve sahne durumuna uyum sağlama gibi nitelikler öne çıkmaktadır.

Böylece, öğrencilerin piyano bölümünün konser yaşamına katılımı, hem etkili bir denetim biçimi hem de bağımsızlık kazandırmaya yönelik önemli bir pedagojik araç olarak değerlendirilebilir. Konser pratiği, eğitim sürecinin bir döngüsünü tamamlamakta; öğrenim sürecini mesleki müzik çalışmalarının gerçek koşullarıyla birleştirmekte ve yaratıcı açıdan aktif bir müzisyen yetişmesine katkı sağlamaktadır. Bu tür sonuçlara ulaşmak, eğitim sürecinin amaçlı ve sistematik olarak yapılandırılmış içeriği sayesinde mümkün olmaktadır.

Piyano derslerde dönemsel gereklilikleri, öğrencilerin mesleki eğitiminde özel bir öneme sahip olan çeşitli icracılık türleri ve uygulama biçimlerine yönelmeyi öngörmektedir. Polifonik eserler, farklı karakterlerdeki parçalar, ensemble müziği ve eşlik çalışmalarına yönelme, geleceğin piyanistinin icracılık becerilerini ve müziksel düşünme yetilerini bütüncül biçimde geliştirme potansiyeli taşımaktadırlar.

Polifonik repertuvar üzerinde çalışma, müzisyenin en önemli mesleki niteliklerinden biri olan çok sesli müzik dokusunu duyabilme ve fark edebilme yetisinin gelişimine katkıda bulunmaktadır. Polifoni icrası, ses bağımsızlığını, doku bilincini ve yüksek işitsel konsantrasyonu gerektirmektedir. Öğrenci, tematik çizgileri ayırt etmeyi, içsel ses dengesini kurmayı ve müziksel formun gelişimini yönetmeyi öğrenmektedir. Bu tür bir çalışma, nota metnine analitik bir yaklaşım kazandırır ve icracılık disiplini geliştirir; bu durum, öğrenim sürecinde bağımsızlık gelişimiyle doğrudan ilişkilidir.

Farklı tür ve karakterdeki parçalar da en az bu kadar önemli bir role sahiptir. Bu eserler, öğrencinin sanatsal ifade yeteneği, ses üretimindeki esneklik, çeşitli artikülasyon ve dinamik nüanslar üzerinde çalışma imkânı sağlamaktadırlar. Karakteristik eserlerin öğrenilmesi, bütüncül sanatsal bir imaj oluşturma yeteneğini geliştirmekte, duygusal hassasiyeti artırmakta ve müziğe bireysel bir icracı yaklaşım kazandırmaktadır. Öğrenci, parçalar üzerinde çalışırken yaratıcı inisiyatifini ortaya koyma ve kendi sanatsal vizyonunu şekillendirme fırsatı bulmaktadır.

Ensemble müziği, eğitim sisteminde özel bir yere sahiptir çünkü öğrencilerin toplu icra becerilerini geliştirir. Birlikte çalışma sürecinde, metroritmik denge duygusu, partneri dinleme ve kendi partisini genel sesle uyumlu hâle getirme yeteneği gelişir. Ensemble çalışmaları, müzisyenin seçtiği uzmanlıktan bağımsız olarak ilerideki mesleki yaşamında gerekli olan müzikal sorumluluk ve iletişim becerilerini kazandırmaktadır.

Eşlik çalışmaları, piyanistin mesleki fonksiyonlarını genişletmekte ve eğitim sürecini pratik çalışmanın gerçek koşullarına yaklaştırmaktadır. Eşlik partisini icra etmek, zihinsel esneklik, hızlı reaksiyon ve solisti desteklerken eserin sanatsal bütünlüğünü koruyabilme becerisi gerektirir. Öğrenci, partnerle uyum içinde çalışmayı öğrenir, vokalistin nefesini

ve enstrümantalistlerin cümlelerini dikkate alarak işitsel algı ve icracı uyum becerilerini geliştirir.

Belirtilen türlerin eğitim sürecine sistematik olarak dahil edilmesi, geleceğin uzmanlarının çok yönlü gelişimini sağlamaktadırlar. Her bir çalışma biçimi özel pedagojik görevleri yerine getirir, ancak bunların birleştirilmesi, piyanistin mesleki niteliklerinin bütüncül bir modelini oluşturur: teknik istikrar, sanatsal ifade, topluluk bilinci ve müzik eserini bağımsız yorumlayabilme yeteneği. Dolayısıyla, bu türlerin eğitim programındaki önceliği, metodolojik önemlerinden kaynaklanmaktadır. Bu çalışmalar, icracılık hazırlığının temel yönlerini sistematik şekilde geliştirirken, aynı zamanda geleceğin müzisyen-icracı ve pedagoğu için gerekli olan profesyonel bağımsızlığın temelini oluşturmaktadırlar.

Genel olarak ele alınan çalışma biçimleri ve yöntemler, piyano derslerinde öğrencilerin bağımsızlık becerilerinin geliştirilmesinin amaçlı ve çok bileşenli bir pedagojik süreç olduğunu göstermektedir. Bu süreç, her biri geleceğin müzisyeninin mesleki düşünme yetisini geliştiren çeşitli icracılık, analiz, konser ve eğitim-araştırma etkinliklerini kapsamaktadır. Farklı repertuvar türleri üzerinde çalışma, deşifre, eserlerin analitik değerlendirilmesi, konser pratiği ve bireysel olarak organize edilen derslerin ardışık şekilde birleştirilmesi, öğrencinin öğrenme materyalini pasif bir şekilde edinmekten aktif ve yaratıcı bir tutuma geçmesini sağlamaktadır.

Sonuç olarak, öğrenci, sanatsal hedefler belirleme, bunları gerçekleştirme yollarını seçme ve nihai icracı sonuçtan sorumlu olma yetisi kazanmaktadır. Bu bağlamda, önerilen yöntem, icracılık, pedagojik ve kültürel-ağırlaştırıcı faaliyetlere hazır, mesleki açıdan esnek ve yaratıcı şekilde bağımsız düşünebilen bir müzisyen yetiştirmeyi amaçlamaktadır.

2. Öğrencilerin Bağımsız Piyano Minyatürü Çalışması: F. Chopin, Do Diyez Minör Nocturne Örneği

İkinci bölümde, F. Chopin'in Do Diyez Minör No. 20 Nocturne'ü örneği üzerinden bağımsız çalışmanın düzenlenmesine, eserin analizi ve yorumlanmasına yönelik yönetsel öneriler ele alınacaktır. Bu yaklaşım, geleceğin piyanistlerinde mesleki girişimcilik ve yaratıcı düşünce ilkelerinin pratikte uygulanmasına katkı sağlayacaktır.

Piyanistin mesleki hazırlığında, özellikle kısa formlu eserler olan parçalar, noktürnler, prelüdler ve etütler üzerinde bağımsız çalışma ve yorum yapabilme becerisi büyük önem taşımaktadır. Bu müzik türleri, müzikal düşüncenin yoğunluğu, belirgin ifade gücü ile icracı hassasiyeti ve sanatsal anlatıma yönelik yüksek gereklilikleri bakımından öne çıkmaktadır. Bu eserlerle çalışma süreci, öğrencinin müzikal materyali dikkatle algılama, yapısını, sanatsal niyetini ve stil özelliklerini analiz etme yetisini geliştirmekte ve böylece profesyonel bağımsızlık ile yaratıcı girişim becerisinin oluşumu için gerekli bir temel oluşturmaktadır.

“Küçük formlu eserler, öğrencinin çeşitli stiller, karakterler ve zorluk seviyeleriyle karşılaştığı pedagojik repertuvarın önemli bir parçasını oluşturur” (Frolova, 2022). “Küçük formdaki eserler, öğrencinin eğitimi sürecinin inşa edildiği pedagojik repertuvarın önemli bir kısmını oluşturmaktadır... Bu tür eserler üzerinde çalışma, içsel ritmi geliştirir, metroritmi kazandırır... *Cantilenli*¹ eserler, piyanistin pedagojik repertuvarının tüm eğitim dönemi boyunca temelini oluşturur ve farklı düzeydeki öğrenciler için icra açısından oldukça zordur” (Rahimova, 2024).

Küçük form eserlerinin incelenmesi özellikle ilgi çekicidir, çünkü bu eserlerin sınırlı yapısal kapsamı icracının cümleme karakteri, dinamik nüanslar, armonik özellikler ve tını kombinasyonları gibi ayrıntılara yoğunlaşmasını gerektirir. Minyatür niteliğindeki ve bu bağlamda küçük form eserleri arasında yer alan nocturneler örneğinde, öğrenci yalnızca etkileyici bir icra tekniğini edinmekle kalmaz, aynı zamanda müzikal ifadenin içsel mantığını, melodik çizgi ve duygusal dramaturjinin minyatür formdaki yasalarını daha derinlemesine anlama fırsatı bulmaktadır. Bağımsız çalışmanın önemli bir bileşeni, icra pratiğini ve analitik etkinlikleri birleştiren bütüncül yaklaşımdır. Öğrenci, eserin temel unsurlarını belirlemeyi, bestecinin niyetini kavramayı, armonik, ritmik ve dokusal yapıyı analiz etmeyi ve kendi yorumlama kararını oluşturmayı öğrenmektedir. Bu süreç, sistematik düşünme, yaratıcı girişim ve icra araçlarını gerekçeli seçme becerilerini geliştirmektedir. Ayrıca, küçük form eserlerle çalışma, ders planını etkin bir şekilde organize etmeye, hazırlığın farklı öğelerine zaman ayırmaya ve kendi öğrenme sürecini kontrol etme becerisi kazanmaya imkân tanımaktadır. Öğrenci, öncelikleri bağımsız olarak belirlemeyi, icra hatalarını düzeltmeyi ve kendi ilerlemesini fark etmeyi öğrenir; bu da mesleki gelişim için sağlam bir temel oluşturmaktadır.

Küçük form eserleri, piyano minyatürleri de dahil olmak üzere, boyutları küçük ancak içerikleri zengin müzik eserleridir ve öğrenciden her bir sese yüksek düzeyde konsantrasyonla özen göstermesini gerektirir. Küçük hacmine rağmen, bu eserler teknik doğruluğun geliştirilmesi, cümleme ifadelerinin zenginleştirilmesi ve dinamik ile tını nüanslarının işlenmesi gibi geniş bir icracı görev yelpazesinin yerine getirilmesine imkân tanır. Minyatürlerle çalışma, eğitim sürecinin başlangıç ve orta aşamalarında müzikal ifade yeteneğinin gelişimini destekler ve daha büyük ve karmaşık eserlerin ileride edinilmesi için sağlam bir temel oluşturmaktadır.

Pedagojik açıdan özel öneme sahip olan, eğitim pratiğinde yaygın olarak kullanılan üç bölümlü lirik minyatürdür. Üç bölümlü yapı, temalar ve bölümler arasında doğal kontrastlar yaratır ve öğrencinin küçük bir malzeme üzerinden müzikal dramaturji ve

¹ “*Cantilena*” kavramı İtalyanca kökenli olup kelime anlamı olarak “şarkı söyleme”, yani hem vokal hem de enstrümantal nitelikte ezgisel, şarkımsı melodiyi ifade etmektedir. Piyano icrasında ise bu kavram, enstrüman üzerinde “şarkı söyleyebilme” becerisi anlamına gelmektedir. *Cantilena* üzerinde çalışma, titiz, uzun süreli ve oldukça karmaşık bir süreç olmakla birlikte aynı zamanda ilgi çekici ve yaratıcı bir niteliğe sahiptir. Bu çalışma, genç piyanistin eğitimi ve sanatsal gelişiminde önemli bir yer tutmaktadır. *Cantilena* karakterli eserler, piyano eğitimi programlarının vazgeçilmez bir parçası olarak her zaman öğretim repertuvarında yer almaktadır (Agapova, 2021).

kompozisyon gelişimi ilkelerini kavramasına olanak sağlamaktadır. Bu tür bir repertuvar, öğrencide eserin içsel mantığını analiz etme, duygusal ve dinamik vurguların sırasını kurma yeteneği ile müzikal fikirleri bağımsız yorumlama becerilerini geliştirmeye katkıda bulunmaktadır.

Minyatürlerle çalışma aynı zamanda yaratıcı bağımsızlığın gelişimini de teşvik etmektedir. Öğrenci, teknik ve sanatsal sorunlara kendi çözümlerini bulmayı öğrenmekte, yorum inşasında girişim göstermekte ve dinleyici üzerinde duygusal ve ifade edici etki yaratma tekniklerini uygulamaktadır. Pedagojik deneyim, minyatürlere düzenli olarak başvurma öğretimin öğrencilerde hedefleri bağımsız belirleme ve çalışma planlaması becerisini geliştirdiğini göstermektedir; bu da piyanistin mesleki gelişiminin önemli bir parçasıdır. Buna ek olarak, minyatür, müzikal eğitimin farklı yönlerini bütünleştirmek için uygun bir araçtır. Onun öğrenilmesi sürecinde öğrenci, müzik teorisi bilgilerini uygulamakta, nota okuma becerilerini geliştirmekte, dokuyu ve armoniyi analiz etmekte ve teknik yöntemleri eserin sanatsal niyeti ile uyumlu hâle getirmektedir. Bu bütüncül yaklaşım, kapsamlı bir icracı düşüncesinin oluşmasını sağlamakta ve kalıcı bir icracı kültürün gelişimine katkıda bulunmaktadır.

Minyatürle çalışma aynı zamanda daha karmaşık biçimlere – sonatlar, varyasyonlar, rondolar ve eser döngülerine hazırlık işlevi görmektedir. Öğrenci, tematik öğelerin içsel bağlantılarını kavramayı, bunları dinamik ve tonal gelişimle ilişkilendirmeyi ve eserin temel düşüncesini ortaya çıkarmayı öğrenmektedir. Müzikal gelişimin mantığını anlama, tonalite, dinamik ve tempo-ritim bütünlüğünü algılama, kalıcı bir icracı düşünce yapısının ve bağımsız yorumlama becerisinin oluşmasına katkı sağlamaktadır. Böylece, üç bölümlü minyatür, teknik, analitik ve sanatsal işlevleri bir arada yerine getirmekte ve piyanistin ileri düzey mesleki hazırlığı ile yaratıcı bağımsızlığının gelişimi için sağlam bir temel oluşturmaktadır.

Bu bölümde özel olarak, F. Chopin'in (№20, ölümünden sonra yayımlanan) lirik minyatürünün icracı yorumuna odaklanılmaktadır. Eser, dışsal biçim açısından görece basit olmasına rağmen, öğrencinin mesleki becerilerinin geliştirilmesi için zengin bir materyal sunmaktadır. Melodik ifade gücü, armonik renklendirmesi ve ince dinamik nüansları, sanatsal yorum ve bireysel icracı stilin gelişimi için geniş olanaklar sağlamaktadır.

Nocturne ile çalışma, öğrencinin müzik metnini bilinçli okumasını gerektirir ve bu süreçte eser yapısını analiz etmesi, kontrast bölümleri karşılaştırması ve temel tematik çizgilerin gelişimini ortaya çıkarması sağlanmaktadır. Üç bölümlü formun özelliklerine özellikle dikkat edilmekte ve duygusal açıdan farklı bölümler ile birinci bölümün orijinal ya da değiştirilmiş biçimde tekrarı bu kapsamda ele alınmaktadır. Bu yaklaşım, müzik ifadesinin içsel mantığını anlamayı kolaylaştırır ve eseri bütüncül bir sanatsal yapı olarak algılama becerisini geliştirir.

Nocturne üzerinde çalışırken öğrenci, eserin lirik karakterini aktarabilmek için gerekli icracı becerileri geliştirmelidir. *Cantilena* çizginin benimsenmesi, doğal cümleleme, doğru pedallama ve nüanslı dinamik çalışması, duygusal esnekliğin ve sanatsal duyarlılığın oluşmasına katkı sağlar. Aynı zamanda eserin melodik ve armonik özellikleri üzerinde yapılan çalışma, müzikal düşünceyi geliştirir ve bağımsız yorumlama kararları alma yeteneğini güçlendirir.

Chopin'in Nocturne'lerini incelemek ve icra etmek, öğrencinin bağımsız çalışması için hem somut hem de pratik açıdan önemli bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Bu süreç, analitik çözümleme, teknik becerilerin kazanımı ve eserin sanatsal olarak kavranmasını birleştirerek piyanistin mesleki niteliklerinin kapsamlı gelişimine ve kalıcı bir icracı bağımsızlık oluşumuna katkı sağlamaktadır. Eser üzerinde çalışmaya doğrudan icracı çözümlemekten başlanması yerine, onun ortaya çıkış tarihinin incelenmesi daha uygundur. Bu yaklaşım, müzik metnine bilinçli bir bakış açısı geliştirmeyi destekler ve öğrencinin bağımsız bir yorum süreci oluşturmaya yardımcı olmaktadır.

Belirtilen ilkeye uygun olarak, öncelikle Chopin tarafından 1830 yılında yazılan ve bestecinin ölümünden sonra yayımlanan Do diyez Minör Nocturne №20'nin yaratım tarihine bakalım. Chopin eseri yayımlamak amacıyla yazmamıştı; bunun nedeni, eserin sanatsal değeri konusunda herhangi bir kuşku taşımamasıydı. Nocturne, bestecinin kız kardeşi Ludwika Chopin'e adanmış bir müzikal çalışma olarak oluşturulmuştur. El yazmasında şu not yer almaktadır: «Kız kardeşim Ludwika'ya — İkinci konçertomun çalışmasına başlamadan önce bir egzersiz olarak». Eserin müzikal malzemesi, Ludwika Chopin'e yakın tınılar ve imgelerle bağlantılıdır; özellikle Piyano Konçertosu №2, Op. 21 tematik içeriğine atıfta bulunur. Bu durum, Nocturne'e özel bir kişisel ve oda müziği karakteri kazandırır; eser, kendine özgü lirik samimiyeti ile öne çıkmaktadır. Nocturne №20, bestecinin ölümünden yirmi yılı aşkın bir süre sonra, yalnızca 1870 yılında yayımlanmıştır. Geç yayımlanması nedeniyle eser, aynı zamanda «Reminiscence» (Anı) adıyla da anılmıştır; bu isim, eserin hatırlatıcı ve anı niteliğini yansıtmaktadır.

(<https://www.mediciv.tv/ru/works/chopin-nocturne-c-sharp-minor>).

Eserdeki tematik ve imgesel alanların kontrastı, Nocturne'ün iç dramatizmini belirler ve icracı çalışması sürecinde önemli bir yön gösterici olur. Başlangıç bölümünün yoğun lirikliği ve tınısal ifadesi, icracıdan özel bir ses kültürü ve uzayan melodik çizgiyi yönlendirme becerisi gerektirir. Burada ana odak noktası, bütüncül bir *cantilena* tınısı yaratmak, müzik cümlesinde esnekliği sağlamak ve müzikal düşüncenin doğal nefesini korumaktır.

Orta bölüm, farklı bir duygusal durumu ortaya koymaktadır. Ritmik aktivitenin artışı, doku organizasyon ve dinamik gerilimin değişimi, içsel hareket ve dramatik yükseliş hissi yaratmaktadır. Öğrenci için önemli olan, yalnızca doku zorluğu teknik olarak aşmak değil, aynı zamanda imgesel içeriğin değişimini fark etmek, karakterin kontrastını eserin

stilistik bütünlüğünü kaybetmeden vurgulamaktır. İcracı, ritmik deseni netleştirmeye, içsel bütünlüğü korumaya ve tınısı ile etkileyici bir enerji yaratmaya özen göstermelidir.

Başlangıçtaki materyalin geri dönüşü, ortaya çıkan gerilimin sanatsal bir çözümü olarak algılanmaktadır. Tema tekrarı, başlangıç bölümünün basit bir yeniden üretimi olmayıp, olgun bir müzikal yorumlama, içsel odaklanma ve ince dinamik dengenin sağlanmasını gerektirmektedir. Bu noktada, tını yönetimi nüansları, tempo-dinamik yavaşlaması ve müzikal ifadenin bütünlüğünün sağlanması özellikle önemlidir.

Bu tür bir form üzerinde çalışma, öğrencinin imgesel düşünme becerilerini ve eserin büyük dramatik çizgisini kurma yetisini geliştirmesine katkı sağlamaktadır. Bölümler arasındaki ilişkilerin farkında olmak, icranın parçalı olmasını önler ve öğrencinin eseri tek bir sanatsal süreç olarak algılama yeteneğini oluşturur. Böylece, Nocturne'un kontrast durumlarının analizi, analitik müzik anlayışı ile pratik icra becerilerini birleştirmeye yönelik bağımsız çalışmanın önemli bir aşaması haline gelmektedir.

Koral giriş, esere özgü duygusal bir atmosfer kazandırarak öğrencide içsel odaklanmayı ve müzikal düşüncenin ilerleyişine dair bekleyişi desteklemektedir. Onun katı dokusu ve ölçülü ifadesi, icracıdan derin bir işitsel kontrol, sabit tempoyu koruma ve yoğun ama şeffaf bir tını yaratma becerisi talep etmektedir. Aşırı duygusal ifadelerden kaçınmak, müzikal metindeki asil sadelik ve içsel gerilimi korumak açısından önemlidir (1-4 ölçüler).

Şekil 1. F. Chopin, Nocturne No. 20, Do diyez minör, Op. Posth. (Chopin F., 1968, s. 43).

Birinci bölümün ana konusuna geçiş, girişte yaratılan duygusal havanın bir devamı olarak algılanır ve müziğin karakteri daha samimi ile kişisel bir nitelik kazanır. Melodik çizgi, pürüzsüz ses üretimi, klavye ile nazik temas ve cümlelerin nefes yapısına özenli yaklaşım gerektirmektedir (5-20 ölçüler). Yorumcu, müzik dokusunu ayrı motiflere bölmekten kaçınarak melodik çizginin bütünlüğünü korumaya özen göstermelidir. Burada özellikle melodinin geniş bir entonasyon ölçeğinde gelişimini dinleyebilme becerisi önemlidir.

Şekil 2. F. Chopin, Nocturne No. 20, Do diyez minör, Op. Posth. (Chopin F., 1968, s. 43).

Eşlik dokusunun organizasyonu, melodik çizginin ortaya çıkarılmasının temelini oluşturmakta ve yorumcudan sesler arasında ince bir dinamik denge sağlamasını gerektirmektedir. Eşliğin düzgün hareketi, ana melodik temanın geliştiği sağlam bir ses temeli oluşturmaktadır. Sol el, dokuyu ağırlaştırmadan yumuşaklık ve istikrarı korumalı, böylece üst ses, şarkımsı niteliğini ve ifade özgürlüğünü sürdürebilir. Bu tür bir dengeyi sağlamak, *cantilena* icra becerilerinin ve işitsel kontrolün gelişimine katkıda bulunmaktadır.

Müziğin ilerlemesiyle melodinin başlangıçtaki ölçülülüğü yavaş yavaş kaybolur ve daha coşkulu bir karakter kazanmaktadır. İçsel duygusal gerilim, ani kontrastlar olmaksızın doğal bir şekilde artar; bu da yorumcudan tempoda esneklik ve cümledeki entonasyon doruklarına dikkatli yaklaşım gerektirmektedir. Yorumcunun görevi, melodik hareketin yönelimini hissetmek ve dinamik ile agojik araçları tek bir sanatsal niyete tabi kılarak mantıklı bir gelişim çizgi kurabilmektir.

Ses rengi ve pedallama üzerine çalışma özel bir önem kazanmaktadır. İfade gücü, dışsal efektlerden değil, cümlelerin içsel nefesine dayanan müziksel imgenin kademeli olarak ortaya çıkarılmasından elde edilmektedir. Eşliğin şeffaflığı ve melodinin esnekliği, duygusal özgürlük hissi yaratırken icranın stilistik bütünlüğünü korumaktadır.

Bu bölüm üzerinde çalışma, öğrencinin teknik araçları eserin sanatsal içeriği ile ilişkilendirme yeteneğini geliştirmektedir. Müziğin karakterinin kademeli dönüşümünü anlamak, bağımsız yorumlama becerilerini, sanatsal düşüncüyü ve ifade araçlarını bilinçli seçme yetisini geliştirmektedir.

Nocturne'un orta bölümü, eserin imgelerinin gelişiminde önemli bir değişiklik getirmekte ve lirizm açısından yoğunlaştırılmış uç bölümlerle kontrast oluşturmaktadır (21-46 ölçüler). Dans motifinin ortaya çıkışı, müziğe içsel bir hareketlilik ve ani duygusal patlama hissi kazandırmaktadır. Dokudaki ve ses aralıklarındaki değişim, sesin mekânsal

genişleme hissini güçlendirmekte, vurgulu ritmik yapı ise *mazurka*² hareketinin ulusal karakterini öne çıkarmaktadır.

Şekil 3. F. Chopin, Nocturne No. 20, Do diyez minör, Op. Posth. (Chopin F., 1968, s. 44).

Müziğin sonraki sönüş bölümü özel bir ifade kazanmaktadır. Müzikal akışın ani olarak zayıflaması ve ritmik figürasyonun yavaş yavaş çözülmesi, uzaklaşma ve içsel dinginliğe dönüş hissi yaratmaktadır. Yorumcunun bu süreci, dinamik yumuşatma, ses yoğunluğunun kademeli azaltılması ve müzikal cümlelerin daha özgür nefes alması aracılığıyla aktarması önemlidir.

Röprizde, daha önce çalınmış tematik malzeme niteliksel bir dönüşüm geçirmektedir. Ana temanın dönüşü, artan dinamik gerilim ve daha zengin bir armonik gelişim ile birlikte eserin doruk noktasına ulaşmasını sağlamaktadır. Yorumcu, röprizin başlangıç bölümünün kelime kelime tekrarı olmadığını, aksine önceki tüm müziksel sürecin duygusal bir özetini oluşturduğunu anlamalıdır (47-65 ölçüler).

Şekil 4. F. Chopin, Nocturne No. 20, Do diyez minör, Op. Posth. (Chopin F., 1968, s. 45).

² Mazurka (Lehçe mazurek, ayrıca mazur; adını dansın ilk ortaya çıktığı Mazovya bölgesi halkı olan Mazurlardan almaktadır) Polonya kökenli bir halk dansıdır. Hızlı temposu ve üç zamanlı ölçüsü ile karakterize edilir. Mazurkanın ritmik yapısı kendine özgüdür; zaman zaman keskinleşen vurgular çoğunlukla ölçünün ikinci, bazen de üçüncü vuruşuna kaydırılır ve kimi örneklerde iki ya da üç vuruşun tamamında hissedilebilir. Mazurkanın duygusal zenginliği, coşku, atılganlık ve içten lirizmin birleşimi, uzun zamandır hem Polonyalı hem de yabancı bestecilerin ilgisini çekmiştir. Frederic Chopin'in mazurkaları ise halk yaşamından sahnelerin derin bir lirizmle birleştiği adeta şiirsel müzik tabloları niteliğindedir. (<https://www.belcanto.ru/mazurka.html>).

Öğrencinin bağımsız çalışmasında, temanın içsel değişimlerini belirlemeye özel önem vermesi önerilir, dinamik planı netleştirmek, ses yoğunluğunun artış yönünü saptamak ve doruk noktasına doğru hareketi mantıklı bir şekilde inşa etmek gereklidir. Önceden yapılan armonik gelişim ve dokusal karmaşıklıkların analitik çözümü, metni mekanik olarak tekrar etmekten kaçınmayı ve anlamlı bir yorum elde etmeyi sağlamaktadır. Bağımsız hazırlığın bir diğer önemli aşaması, eserin son bölümünde çalışmaktır. Doruk noktasının ardından müzik yavaş yavaş sükûnet hâline döner, bu da yorumcudan sesin yavaşça sönüşünü kontrol edebilme becerisi gerektirmektedir. Pasajların şeffaflığı, tuşlara yumuşak dokunuş ve akor akışının metrik salınımının kararlılığı, tamamlanmışlık ve içsel denge hissi yaratmaktadır.

Nocturne'ün tınısal özgünlüğü, yorumcudan vokal ve enstrümental düşünceye dayalı özel bir ses üretim yaklaşımı gerektirir. Bağımsız çalışma sürecinde öğrenci, seslerin işlevlerini zihninde ayırarak toplu çalma izlenimi yaratmalı ve melodik çizginin etkileyici bir şarkı söyleyen ses olarak, eşlik eden dokunun ise yumuşak bir armonik fon görevi olarak algılanmasını sağlamalıdır. Ana yorumculuk görevi, melodik gelişimin sürekliliğini sağlamaktır. Yavaş tempo, istikrarlı içsel nefes ve uzun cümleyi ses yoğunluğunu kaybetmeden sürdürme becerisi gerektirir. Bağımsız çalışmalarda melodiyi ayrı ayrı çalışmak, legato kalitesini, dokunuş derinliğini ve sesler arası geçişlerin akıcılığını dikkatle kontrol etmek faydalıdır. Elin yatay hareketi hissi özel bir önem kazanır; bu, entonasyon gelişiminin doğallığını destekler.

Rasyonel yorumcu motor becerilerinin geliştirilmesi de en az diğer unsurlar kadar önemlidir. Öğrenci, cümle bütünlüğünü bozabilecek gereksiz hareketlerden kaçınmalı, çalgı aparatını özgürleştirmeli ve yorum gücünü ekonomize etmelidir. Sesi işitsel olarak algılayış ile motor duyumları bilinçli şekilde birleştirmek, *cantilena* çalma becerilerinin kalıcı olarak kazanılmasını sağlar ve sesin kalitesini bağımsız olarak kontrol edebilme yeteneğini geliştirir. *Cantilena* üzerinde çalışma, yalnızca teknik bir görev değil, aynı zamanda yorumcunun sanatsal düşüncesinin gelişiminde önemli bir aşamadır. Bu süreç, müziksel ifadeyi bilinçli ve bağımsız şekilde oluşturma amacına yöneliktir. Nocturne başarılı bir şekilde icra etmek için öğrenci, melodi ile eşliğin etkileşimine özel önem vermelidir. Armonik figürasyonlar yalnızca melodiyi takip etmekle kalmamalı, aynı zamanda onun süreklilik hissini yaratmalı ve cümlelerin sesini desteklemelidir. Bağımsız çalışmalarda, bas çizgisinde özellikle dikkat edilmesi önerilir: beşinci parmağın derin dokunuşuyla elde edilen düşük ve uzun ses, melodinin geliştiği sağlam armonik temeli oluşturur.

Legato akıcılığını sağlamak, öğrenciden elin yatay ekseninde yan dönme hareketini ikinci veya üçüncü parmağa odaklanarak kullanmasını gerektirir. Parmaklar düz kalmalı ve bir sonraki sese hazır olmalıdır; bu, çizginin sürekliliğini ve tempoyla uyumlu organik bir ritmi sağlar. Bağımsız çalışmada trillerin çözümlemesine biraz yavaş başlanıp kademeli olarak hızlandırılması, doğallığı ve ifade gücünü korumak açısından uygundur. Trillerden

hemen sonra gelen kısa notalar, temel tempo çerçevesinde sakın ve net bir şekilde çalınmalıdır; cümlelerin konuşur niteliği kaybolmamalıdır.

Eşlik ve melodik çizgi üzerindeki detaylara yönelik sistematik bağımsız çalışma, öğrencinin işitsel dikkatini, tempo kontrolünü ve elin ifade esnekliğini geliştirir. Tekniklerin kademeli benimsenmesi, melodinin ve eşliğin tek bir bütün olarak algılandığı organik bir sesin oluşmasına olanak tanır ve bağımsız yorumlama ile yorumcu inisiyatifi becerilerini destekler. İfade gücü yüksek ve özgür bir icranın oluşması için öğrenciye, melodik çizgileri ayrı ayrı çalışmak ve sol el partisini pedalla birlikte çalışmak faydalı olur. Nocturne’da pedal, armonik işlev üstlenir; aynı armonideki sesleri birleştirir ve temel basın arka planında tek bir ses kompleksi oluşturur. Uzun pedallar melodilere özel bir tını kazandırır ve ardışık akor geçişlerini yumuşatır, gecikmeli pedal tekniği ise armonik figürasyonların akıcı bağlanmasını sağlar. Bağımsız çalışmalarda ses katmanlarının yoğunluğu dikkate alınmalı; bas sağlam duyulurken melodi hafif ve hassas bir entonasyon dinamiği ile çalınmalıdır. Pedal kullanımının armonik bağlamla sürekli ilişkilendirilmesi ve melodiyi destekleyecek şekilde ayarlanması, öğrencide ses üzerinde kontrol becerilerini geliştirir, müziksel dikkati artırır ve bütünlüklü, organik bir icra oluşturulmasına katkı sağlar.

Kodadaki saydam pasajların çalışılmasına, sağ elin en uzun melodik çizgisinin ayrı bir çözümlemesiyle başlanması önerilir. Yavaş tempo, uygun parmak yerleşimi ve akıcı legato, elin esnekliğini ve sesin açıklığını geliştirir. Önceden sessizce parmakları çalışmak, her notanın net çıkmasını sağlamak açısından faydalıdır; ardından yavaş yavaş tempoyu artırmak, dokunuşu hafifletmek ve sesin yumuşaklığını korumak gerekmektedir. Melodi ayrı olarak çalışıldıktan sonra, akor eşliği ile birleştirilmelidir; sol elin “orkestra şefi” partis, melodiden birkaç ölçü önce başlatılmalıdır. Önemli olan, düzgün bir vuruş düzeni ve melodinin akıcı bir şekilde ilerlemesini sağlamaktır; gereksiz vurgulardan kaçınılmalı ve her iki elin entonasyon dorukları dikkatle senkronize edilmelidir. Her ölçüde orkestra şefi jestinin farkında olmak, öğrencinin eseri bütüncül bir tempo-ritim gelişimiyle bağımsız olarak yönetmesine yardımcı olur ve icra kontrolü ile ifade gücü yüksek yorum becerilerinin gelişimini destekler.

Bu bağlamda, nocturne üzerinde yapılan analiz ve uygulamalı çalışmaların örnekleri, öğrencilerin icra becerilerinin gelişiminin her bir eserin unsuruna - melodi, doku, ritim ve pedal kullanımı bilinçli ve sistematik bir yaklaşım gerektirdiğini göstermektedir. Öğrencinin belirli cümleleri bağımsız olarak çalışması, melodik çizgiyi akor eşliği ile birleştirmesi, tempo ve dinamik nüanslara dikkat etmesi, müziksel düşünme yetisinin, *cantilena* tekniğinin ve eserin armonik ve ritmik yapısına duyarlılığın gelişmesini destekler.

Bağımsız çalışmanın düzenlenmesi yalnızca icra kalitesini artırmakla kalmaz, aynı zamanda öğrencinin kendi yorumunu geliştirme, derslerini titizlikle planlama ve kendi icrasını eleştirel bir şekilde değerlendirme yetisini de güçlendirir. Sonuç olarak, öğrenci

müzik metninin tüm unsurlarını bilinçli şekilde yönetme olanağı kazanmakta ve bu durum, geleceğin piyanistinin mesleki olgunlaşmasında önemli bir aşama oluşturarak ileri düzey yaratıcı gelişim için sağlam bir temel sağlamaktadır.

Sonuç

Yapılan araştırma, piyano bölümlerindeki öğrencilerin bağımsız çalışma becerilerinin geliştirilmesi sorununu, çağdaş müzik eğitiminde temel alanlardan biri olarak ele almayı mümkün kılmıştır. Pedagojik uygulamaların ve yöntemsel yaklaşımların analizi, geleceğin piyanistlerinin mesleki hazırlığının, bağımsız sanatsal düşünme yetisinin, repertuarı bilinçli şekilde öğrenme becerisinin ve kendi icra faaliyetlerinin sonuçlarından sorumluluk alma yetisinin amaçlı olarak geliştirilmesi olmadan bugün artık mümkün olmadığını göstermiştir.

Günümüz yükseköğretim koşulları, öğrenciden yalnızca icra becerilerini kazanmasını değil, aynı zamanda sürekli mesleki olarak kendini geliştirmeye hazır olmasını da gerektirmektedir. Bu bağlamda bağımsız çalışma, eğitimin ek bir unsuru değil; icra, analiz, araştırma ve konser pratiğini birleştiren sistemik bir bileşeni olarak öne çıkmaktadır.

Çalışmada ele alınan yöntemsel ilkeler, bağımsızlığın en etkili şekilde, eğitim sürecinin bütüncül bir organizasyonu ile geliştirilebileceğini göstermektedir. Müzik eserinin analitik olarak değerlendirilmesi, repertuarın genişletilmesi, nota okuma becerilerinin geliştirilmesi, çeşitli icra türlerinde çalışma ve öğrencilerin konser ve yaratıcı etkinliklere aktif olarak dahil edilmesi bu sürecin önemli bileşenleridir. İşte bu bileşenlerin birleşimi, öğrencinin icra bağımlılığından profesyonel özerkliğe geçişini sağlamaktadır.

Araştırmanın pratik yönü, F. Chopin'in Do diyez minör No. 20 Nocturne adlı lirik piyano minyatürünün sanatsal-icracı analizi üzerinden gerçekleştirilmiştir. Belirli bir müzik materyali temelinde, öğrencinin bağımsız çalışma sürecini organize etmesi için aşamalı öneriler sunulmuştur: eserin tarihsel ve stil bağlamının incelenmesinden başlayarak, yorumlama niyetinin oluşturulması, cantilena, doku, pedallama, poliritmik yapı ve temporitmik bütünlük üzerinde çalışma aşamalarına kadar. Bu yaklaşım, bağımsızlığın oluşumunu soyut pedagojik tanımlamalar yerine, sanatsal bir eserin gerçek öğrenme süreci üzerinden göstermeyi mümkün kılmıştır.

Öğrencinin eser üzerinde bilinçli bir çalışma planı oluşturma yönelimi ayrı bir öneme sahiptir. Zamanla sanatsal hedefler belirleme, bunları çözmek için etkili yöntemler seçme, öz-denetim ve icra sonuçlarını eleştirel değerlendirme becerileri gelişmektedir. Bu yaklaşım, derslere yönelik içsel motivasyonu artırmak, yaratıcı girişimi güçlendirmek ve bireysel icracı stilin oluşumunu desteklemek açısından önemlidir.

Pratik deneyimler, sistematik bağımsız çalışma organizasyonunun yalnızca icracı hazırlık seviyesini değil, aynı zamanda müzisyenin genel kültürel gelişimini de olumlu etkilediğini göstermektedir. Öğrenci, müzik eserini bağımsız bir sanatsal araştırma nesnesi olarak algılamaya başlar; bu durum, mesleki düşünceyi genişletir ve müzik sanatının yasalarını anlamayı derinleştirir.

Önerilen yöntem, farklı profesyonel koşullara esnek bir şekilde uyum sağlayabilen, icracı, pedagojik ve yaratıcı faaliyetleri bir arada yürütebilen yeni tip bir müzisyen yetiştirmeye yöneliktir. Bağımsızlığın geliştirilmesi, günümüz kültürel ve eğitimsel ortamında gerekli olan mesleki hareketliliğin temelini oluşturur.

Bu nedenle, öğrencilerin piyano eğitimi sürecinde bağımsız çalışma becerilerinin geliştirilmesi, uzun vadeli bir pedagojik süreç olarak görülmeli ve ardışıklık, sistematiklik ile bireysel yaklaşım gerektirdiği dikkate alınmalıdır. Bu ilkelerin uygulanması, yaratıcı bir şekilde kendini geliştirebilen, sanatsal sorumluluk taşıyan ve müzik kültürüne aktif katılım sağlayabilen geleceğin piyanist ve pedagogu için nitelikli bir hazırlık sağlamaktadır.

Gelecekteki araştırma perspektifleri, öğrencilerin bağımsız çalışmalarını destekleyen dijital yöntemlerin geliştirilmesi, müzik eğitiminde disiplinler arası bağlantıların genişletilmesi ve modern eğitim ortamında müzisyenin yaratıcı bağımsızlığının oluşumunu etkileyen psikolojik faktörlerin incelenmesi ile ilişkilendirilebilir.

Kaynaklar

Agapova, M. V. (2019). *Piyano Sınıfında Cantilena Üzerinde Çalışmanın Özellikleri*. <https://s-ba.ru/conf-posts-2021-12/tpost/sdd08u6rp1-osobennosti-raboti-nad-kantilenoi-v-klas>

Chopin, F. (1968). *Tam Eserler Topluluğu: XVIII Piyano İçin Küçük Eserler* (I. Paderevski, L. Bronarski & Yu. Turçinski, Ed.). Polonya Müzik Yayıncılığı.

Falatyuk, E. V. (2023). *Piyano Sınıfında Ödev Hazırlığı Sırasında Öğrencilerin Bağımsız Çalışma Becerilerinin Geliştirilmesi: Metodolojik Çalışma*.

<https://nsportal.ru/kultura/muzykalnoe-iskusstvo/library/2023/08/07/formirovanie-navykov-samostoyatelnoy-raboty>

Frolova, E. V. (2022). Orta Düzey Müzik Okullarında Küçük Formdaki Eserler Üzerinde Çalışma: A. Zhilinskiy'in "Fareler" Eseri Örneği. <https://infourok.ru/referat-na-temu-rabota-nad-proizvedeniyami-maloj-formy-v-srednih-klassah-dshi-na-primere-pesy-a-zhilinskogo-myshki-6220684.html>

Larina, M. G. (2012). *Piyano Sınıfı Öğrencilerinde Bağımsız Çalışma Becerilerinin Geliştirilmesi Ve Oluşturulması: Metodolojik Çalışma*.

<https://nsportal.ru/shkola/raznoe/library/2013/12/15/formirovanie-i-razvitie-navykov-samostoyatelnoy-raboty-u>

Neuhaus, H. (1987). *Piyano Sanatı Üzerine: Bir Pedagogun Notları*. Muzyka Yayıncılık.

Öztutgan, K., & Akbulut, F. (2019). Müzikal Deşifrenin Boyutları Ve Etken Faktörleri. *SDÜ ART-E Güzel Sanatlar Fakültesi Sanat Dergisi*, 12(23), 65.

Rahimova, N. (2024). Genel Piyano Sınıfında Küçük Formlu Eserler. *Educational Research in Universal Sciences*, 3(2).

Shapov, A. P. (2002). *Müzik Okulu Ve Konservatuvarda Piyano Dersi*. Klassika-XXI.

Stepanova, S. G. (2014). Piyano Sınıfında Profesyonel Yetkinliklerin Geliştirilmesi Sürecinde Öğrencilerin Bağımsız Çalışmalarının Organizasyonu. *Doğu Sibirya Devlet Kültür Enstitüsü Bülteni*, 1(6).

Yang, S. (2025). Study On The İnfluence Of Self-Regulated Learning On The Efficiency Of Piano Practice İn Piano Music Education For Teenagers. *Journal Of Sociology And Education*, 1(7).

Belcanto.ru. (n.d.). *Mazurka*. <https://www.belcanto.ru/mazurka.html> (Erişim tarihi: 01.04.2026).

Medici.tv. (n.d.). *Chopin: Nocturne in C-sharp minor*. <https://www.medici.tv/ru/works/chopin-nocturne-c-sharp-minor> (Erişim tarihi: 31.03.2026).